

Beëindiging dienstverband na ziekte

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 11 januari 2000 deelt het college van bestuur van verweerster aan appellant mede dat besloten is appelland te ontslaan.

Tegen het ontslagbesluit heeft appelland beroep ingesteld door indiening van een beroepschrift, ingekomen op 24 februari 2000.

Bij schrijven van 17 maart 2000 wordt het beroep nader toegelicht.

Bij schrijven van 18 april 2000 wordt het beroep nader toegelicht.

Bij schrijven van 18 mei 2000 worden twee bijlagen in het geding gebracht.

Verweerster heeft een verweerschrift, gedateerd 31 mei 2000, ingediend.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 14 juli 2000.

Ter zitting zijn verschenen appelland in persoon en verweerster in de persoon van haar gemachtigde.

Partijen hebben hun respectieve standpunten nader toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. Het oordeel van de Commissie

Opeenvolging van regelingen en gebeurtenissen zoals deze ontleend zijn aan de uitspraak van deze Commissie in een vorige tussen partijen gewezen zaak van 16 juli 1999

1. Appelland is in dienst van (de rechtsvoorganger van) verweerster sedert 1982. Verweerster legt een akte van benoeming over, vermoedelijk uit 1982, en appelland legt een akte over uit 1990.
2. Bij schrijven van 3 juni 1994 bericht het ABP dat zij een verzoek van verweerster heeft ontvangen tot het doen verrichten van een pensioenkeuring ten behoeve van appelland.
3. Bij schrijven van 12 mei 1995 deelt de directieraad van het ABP aan appelland en verweerster mede (i) dat appelland uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is zijn betrekking van leraar te vervullen en (ii) dat hij niet herplaatsbaar is.
4. Appelland is tegen voormelde beslissing in beroep gekomen bij de directieraad van het ABP.
5. Per 1 januari 1996 trad in werking het Tijdelijk Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijs- en onderzoekpersoneel. Er is geen overgangsregeling. De ABP-wet kwam per die datum te vervallen en het ABP werd geprivatiseerd. Het Tijdelijk Besluit geeft voorwaarden en verplichtingen voor een nieuwe ontslagregeling, welke gelijkwaardig is te achten aan die, welke door het burgerlijk recht wordt beheerst.
6. Vorenstaande nieuwe regelingen worden in de CAO 1996-1998 en de CAO 1998-1999 vastgelegd in artikel H-54 sub d. Appelland is lid van een vakbond, die partij is bij de CAO.
7. Namens het bestuur van de Stichting Pensioenfonds ABP deelde de door dit bestuur gevormde commissie van beroep op 15 augustus 1996 mede dat het beroep van appelland ongegrond wordt bevonden. De beslissing is genomen met inachtneming van de wet zoals die gold tot 1 januari 1996.
8. Appelland is tegen voormelde beslissing in beroep gekomen bij de Arrondissementsrechtbank te, sector bestuursrecht. Bij uitspraak van 22 december 1997 is het beroep van appelland ongegrond verklaard. Ook hier is toegepast het recht zoals die gold tot 1 januari 1996.
9. Appelland is van deze beslissing in beroep gekomen bij de Centrale Raad van Beroep te Utrecht. Bij uitspraak van 8 oktober 1998 is appelland in het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard om reden dat hij het griffierecht niet tijdig heeft betaald.
10. Van deze uitspraak heeft verweerster kennis genomen en daarop appelland het bestreden ontslag aangezegd.
11. Appelland heeft inmiddels verzet aangetekend tegen de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep. De behandeling van deze zaak is nog steeds aanhangig.

Hetgeen nadien is voorgevallen

Appelland is van de uitspraak van 8 oktober 1998 in verzet gekomen bij de Centrale Raad van Beroep. Bij uitspraak van 13 januari 2000 heeft de Centrale Raad van Beroep het verzet ongegrond verklaard.

Het ontslag besluit

Bij schrijven van 11 januari 2000 wordt aan appelland het ontslagbesluit meegedeeld. De reden voor ontslag in dit schrijven vermeld luidt als volgt:

"U bent thans meer dan 24 maanden arbeidsongeschikt. Op basis van een medisch onderzoek is herstel binnen zes maanden na deze 24 maanden niet te verwachten. Over dit onderzoek bent U geïnformeerd.

Op grond van bovenstaand gegeven delen wij u mede dat wij u, met in achtneming van de geldende opzegtermijn, ontslag verlenen op grond van artikel H-54, lid d, van de CAO-BVE 1999-2000.”

Het oordeel van de Commissie over dit besluit

Verweerster heeft ter zitting medegedeeld dat zij zich ten deze heeft gebaseerd op de regeling als neergelegd in het Tijdelijk Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijs- en onderzoekpersoneel. Artikel 20 van de Besluit geeft de regeling weer. Ontslag is mogelijk mits (1) deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd; (2) herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet te verwachten is en (3) er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Appellant is reeds meer dan 2 jaar onafgebroken arbeidsongeschikt. Uit de rapportage blijkt dat herstel binnen een periode van zes maanden niet te verwachten is. Op 15 september 1999, 14 oktober 1999 en 4 november 1999 zijn gesprekken met appellant gevoerd ondermeer over de toekomst. Appellant heeft aangegeven in deze gesprekken dat hij een consult wil laten uitvoeren door een arts waarin hij vertrouwen heeft. gebeurd. Uit het door deze uitgebracht advies bleek dat herstel binnen een periode van zes maanden niet te verwachten is.

Appellant heeft ter zitting er op gewezen dat het besluit tot ontslag genomen is voordat de beslissing van het ABP onherroepelijk was geworden. Dit is evenwel niet relevant, nu verweerster zich heeft gebaseerd op het Tijdelijk Besluit.

Appellant is sedert 1996 arbeidsongeschikt en voert thans aan dat het niet redelijk en billijk is hem na het verstrijken van een zo lange periode te ontslaan. Hierbij ziet appellant kennelijk over het hoofd dat de lange duur van de periode aan hem zelf te wijten is, nu hij tegen de beslissing van het ABP alle beroepsgronden heeft doorlopen.

Het beroep dient derhalve ongegrond te worden bevonden.

III. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 14 juli 2000 door mr A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr Th. M. Dorn, C.B.M. Evers en mr A.A.S.M. Aerden, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.